

ÎNALTA CURTE DE CASAȚIE ȘI JUSTIȚIE
SECTIA DE CONTENCIOS ADMINISTRATIV SI FISCAL
DOSAR NR. 3160/2/2019
TERMEN DE JUDECATĂ 16.10.2020

ROMÂNIA
Înalta Curte de Casație și Justiție
Secția de Contencios Ad-tiv și Fiscal

DOAMNA PREȘEDINȚA, înregistrat la nr. _____ din _____

Subsemnatul MUGUR CRISTIAN - CIUVICĂ, cetățean român cu domiciliul
, formulez prezenta,

CERERE DE INTERVENȚIE ACCESORIE

prin care înțeleg să susțin poziția procesuală a intimatului CONSILIUL NAȚIONAL PENTRU STUDIAREA ARHIVELOR SECURITĂȚII (CNSAS) prin care CNSAS a solicitat sa se constate calitatea de colaborator al Securității în ceea e îl privește pe numitul BĂSESCU TRAIAN.

1. *Cu privire la admisibilitatea în principiu* a prezentei cereri, vă rugăm să aveți în vedere disp. art. 63 alin. (2) C.pr.civ care precizează că „Intervenția accesorie poate fi făcută până la închiderea dezbaterilor, în tot cursul judecății, chiar și în căile extraordinare de atac”. În acest sens, învederăm că prezenta cauză se află în calea de atac a recursului, iar potrivit Titlului II, Capitolul III al Codului de procedură civilă, recursul reprezintă o cale extraordinară de atac.

În același sens, art. 61 alin. (1) și (3) prevede că „Oricine are interes poate interveni într-un proces care se judecă între părțile originare” și „Intervenția este accesorie, când sprijină numai apărarea uneia dintre părți”. Referitor la una dintre condițiile cererii, și anume *interesul*, art. 33 C.pr.civ. stabilește că acesta trebuie să fie „determinat, legitim, personal, născut și actual”. Or, în prezenta cauză arătăm faptul că interesul meu este justificat.

DOAMNEI PREȘEDINTE A ÎNALTEI CURȚI DE CASAȚIE ȘI JUSTIȚIE

Astfel, cu privire la interesul meu procesual concret în speța de față, învederez instanței că a existat permanent o preocupare cu privire la posibila calitate de colaborator al Securității al numitului Băsescu Traian, fiind relevant în acest sens că încă din conferința de presă ținută în data de 15.04.2004, am indicat că în perioada 1978-1989 sus-numitul a făcut poliție politică așa cum rezulta din ”Registrul cu persoane din rândul P.C.R pentru care s-a dat aprobarea să sprijine munca de securitate”, document pe care l-am prezentat publicului.

Împotriva mea, numitul Băsescu Traian a formulat plângere prealabilă sub aspectul comiterii infr. de calomnie prev. de art. 206 V.C.pen., plângere soluționată prin achitarea mea sub aspectul laturii penale prin S.p. 1421 emisă în dosarul 1949/2004 a Judecătoriei sectorului 2, rămasă definitivă prin hotărârea din 07 februarie 2005 emisă în dosarul 6313/2004 a Tribunalului București. În ceea ce privește hotărârea pronunțată în recurs de Tribunalul București, trebuie să menționez că prin hotărârea definitivă din 14 februarie 2005, tribunalul a confirmat hotărârea pronunțată în primă instanță în ce privește latura penală. **Referitor la suma despăgubirilor acordate victimei, a stabilit-o la 500 000 000 ROL.** Tribunalul a considerat că afirmațiile reclamantului încălcaseră limitele unei simple informări a opiniei publice cu privire la chestiuni de interes general. Referitor la valoarea daunelor-interese, Tribunalul a observat că art. 15 din Codul de procedură penală delimita numai constituirea ca parte civilă, în vreme ce valoarea daunelor-interese putea fi indicată ulterior.

Față de soluția de mai sus, ulterior m-am adresat Curții Europene a Drepturilor Omului (cererea nr. 29672/05), având în vedere că am considerat că instanțele naționale, prin impunerea sancțiunii pecuniare de mai sus, mi-au încălcat liberatea de exprimare, drept recunoscut și reglementat de art. 10 din Convenție. Prin decizia din 15.01.2013 Curtea a statuat că:

suma pe care reclamantul a trebuit să o plătească intimatului cu titlu de daune-interese, de 500 milioane ROL, respectiv 13 600 EUR, era de o anumită importanță, nivelul salariului mediu în România la vremea faptelor ridicându-se, potrivit Institutului Național de Statistică, la 7 460 000 ROL. În aceste condiții, se impune examinarea motivelor care au determinat instanța națională să stabilească valoarea despăgubirilor. În aceasta privință, Curtea observă că suma sus-menționată nu era rezultatul aplicării unui regim legal exorbitant de drept comun instituit în favoarea Președintelui Republicii, funcție ocupată de Traian Băsescu în decembrie 2004, adică cu puțin timp înaintea pronunțării hotărârii definitive din 14 februarie 2005 (a se vedea, a contrario, Colombani, citată anterior, pct. 66-69) sau rezultatul reflecției cu privire la aspectul punitiv a instanței naționale, care intenționa să transforme reparația într-o amendă civilă (a se vedea, a contrario, Pakdemirli, citată anterior, pct. 53). Din contră, instanța națională a precizat în primul rând că sentința civilă constituia nu numai sancționarea autorului pentru fapta care a cauzat prejudiciul, ci și un drept al persoanei care a suportat consecințele de ordin moral ale acestei fapte. De asemenea, a fost luată în considerare valoarea

morală lezată, gravitatea prejudiciului, precum și intensitatea cu care acesta a fost perceput de opinia publică (supra, pct. 21 în fine). Având în vedere jurisprudența sa în materie, Curtea nu poate considera aceste criterii ca arbitrare.

Curtea nu constată niciun motiv să considere că instanțele interne ar fi înțeles într-un sens prea restrictiv principiul libertății de exprimare ori într-un mod prea extensiv obiectivul protecției și reputației drepturilor altora.

Rezultă că acest capăt de cerere este în mod vădit nefondat și trebuie respins în temeiul art. 35 § 3 lit. a) și § 4 din convenție.

Deci, așa cum rezultă din cele de mai sus, Curtea Europeană a Drepturilor Omului, prin decizia din 15.01.2013, mi-a respins cererea privind o pretinsă încălcare a dreptului la libera exprimare (urmare a afirmațiilor făcute privind pretinsa calitate de colaborator al securității a dlui Traian Băsescu).

Mai mult, în luna iulie 2020, prin intermediul Asociației Grupul de Investigații Politice pe care o conduc, am formulat o plângere/denuț împotriva numitului Băsescu Traian sub aspectul comiterii infracțiunii de fals în declarații cu privire la declararea sub formă continuată a faptului că nu a fost colaborator al securității în condițiile obligațiilor stabile de Legea nr. 370/2004 pentru alegerea Președintelui României, respectiv, candidații sunt obligați să dea o declarație privind colaborarea cu fosta securitate, declarație care reprezintă o condiție necesară participării la alegeri.

*Sub un al doilea aspect vă solicităm să constatați că interesul nostru trebuie apreciat și prin prisma art. 33 teza a II-a C.pr.civ., potrivit căruia „**chiar dacă interesul nu este născut și actual, se poate formula o cerere cu scopul de a preveni încălcarea unui drept subiectiv amenințat sau pentru a **preîntâmpina producerea unei pagube iminente și care nu s-ar putea repara.****”* Din această perspectivă apreciem că înscrisurile pe care le anexăm cererii noastre sunt menite tocmai a preveni, pe de o parte, *încălcarea dreptului nostru subiectiv de a cere și dovedi tragerea la răspundere a fostului colaborator al securității*, iar, pe de alta parte, producerea unei pagube iminente constând tocmai în eșecul nostru de a demonstra, alături de instituția specializată a Statului Român, vinovăția civică a celui care a fost 10 ani președintele țării, deși în calitate sa de fost colaborator al Securității comuniste nu avea acest drept.

Precizăm, ca argument de text în favoarea cererii noastre, că nici norma specială incidentă în cauză, respectiv O.U.G nr. 24/2008 privind accesul la propriul dosar și deconspirarea Securității, nu conține o prevedere contrară în ceea ce privește formularea unei astfel de cereri, fiind de notorietate faptul că intervenția voluntară accesorie reprezintă o „apărare”, fiind *admisibilă în orice materie* în lipsa unui text de lege care să limiteze expres sfera sa de aplicabilitate.

Așa cum s-a statuat în literatura de specialitate¹, intervenientul accesoriu are un interes personal distinct de cel al părții pe care o apără, iar aceasta se datorează faptului că drepturile sale ar putea fi afectate prin pronunțarea unei hotărâri de condamnare a părții respective. Astfel spus, susținând pe una dintre părțile inițiale, terțul urmărește să preîntâmpine pronunțarea unei hotărâri care să fie susceptibilă să creeze o situație de natură a compromite propriile sale drepturi. Tocmai de aceea s-a apreciat că intervenientul accesoriu are un interes preventiv, care se apreciază în funcție de posibila incidență asupra drepturilor sale a hotărârii ce ar urma să se pronunțe cu privire la cererea principală.

Or, având în vedere că subsemnatul am fost deja condamnat de instanțele naționale (hotărâre confirmată de instanță europeană) pentru afirmații privind pretinsa calitate de colaborator al securității a dlui Traian Băsescu, rezultă că am un interes personal în promovarea prezenței cereri de intervenție accesorie.

2. Pe fondul cererii de intervenție în interesul intimatului CNSAS, precizăm următoarele:

Traian Băsescu a mințit în fața instanței de fond în legătură cu trecutul său de informator al Securității.

În decarațiile date în fața Curții de Apel, numitul Traian Băsescu a susținut că a aflat „abia după Revoluție” că Direcția a IV-a a Securității (Contrainformațiile Militare) ținea de Securitate.

Pe de o parte, afirmația este complet ridicolă: Băsescu susține că este singurul român care a făcut armata înainte de 1989 și care nu știa că CI-stul unității e securist.

Pe de altă parte, Băsescu contrazice o altă declarație făcută tot de el și tot în instanță, în procesul intentat în 2004 în urma apariției mai multor documente care demonstrau că a colaborat cu Securitatea. În 14 martie 2004, deci la mai bine de 14 ani de la Revoluție, Băsescu declara în instanță: „Nu am avut legături cu persoane ce făceau parte din Securitate. /.../ De altfel, niciodată nu am fost contactat de un astfel de reprezentant”. (anexez declarația)

În ceea ce privește pretextul folosit de numitul Traian Băsescu pentru a-și justifica activitatea ca informator cu numele conspirativ Petrov, exista un precedent judiciar relevant. Curtea de Apel București prin Hotărârea civilă nr. 2525/09.10.2015 a respins susținerile pârâtului Barbu Tudor potrivit căruia Direcția a IV-a Contrainformații Militare nu era o structură a Securității, ci a Armatei și a constatat calitatea acestuia de lucrător al Securității, și a admis cererea CNSAS.

¹ G. Boroș, M. Stancu, *Drept procesual civil*, Ed. Hamangiu, 2015, p. 110.

În 2011, CNSAS a cerut Curții de Apel București să constate calitatea de lucrător al Securității a lui Barbu Tudor de la Direcția a IV-a Contrainformații militare. Barbu s-a apărat folosind exact aceleași pretexte la care apelează Traina Băsescu. Barbu a spus instanței că „în mod greșit se susține că a fost angajat al Securității, întrucât serviciile de contrainformații nu erau structuri ale Securității, ci ale Armatei Române.”

Curtea a solicitat clarificări din partea Ministerului Apărării și Ministerului de Interne. Ministerul Apărării a comunicat că „până în anul 1990, serviciile de contrainformații, respectiv Direcția a IV-a, au fost structuri subordonate Ministerului de Interne”. La rândul său Ministerul de Interne a transmis o adresă prin care confirma faptul că „ofițerii MapN din cadrul serviciilor de contrainformații ale Direcției a IV-a făceau parte din Departamentul Securității Statului, în subordinea Ministerului de Interne”.

Judecătorii au constatat astfel că „toate serviciile de contrainformații ale armatei, subordonate Direcției a IV-a, erau conduse de Departamentul Securității Statului”. Ca urmare, în 2015, Curtea de Apel a admis acțiunea CNSAS, constatând calitatea lui Barbu de lucrător al Securității.

De altfel, există cel puțin 14 decizii definitive ale Înaltei Curți și ale Curții de Apel București prin care instanțele au constatat că colaboratorii și lucrătorii Direcției a IV-a Contrainformații militare au fost colaboratori, respectiv lucrători ai Securității: Antal Elemer - colaborator, Barbu Tudor – lucrător, Covaci Martin – colaborator, Popescu Nicolae – lucrător, Teodosiu Ioniță Ioan - colaborator, Gavrilă Ion – lucrător, Zorzoană Ștefan – lucrător, Anghel Vasile – lucrător, Vlăduț Gheorghe – lucrător, Soare Ioan – lucrător/colaborator, Stoian Marcel – colaborator, Țintă Cezarian Cristian – colaborator, Neagoe Ion- lucrător, Marinescu Petre – colaborator.

Până și faptele de care au fost acuzați mulți dintre colaboratorii și lucrătorii Direcției a IV-a a Securității care au primit decizii definitive din partea instanțelor sunt identice cu cele comise de Băsescu. La fel ca numitul Traina Băsescu/Petrov, aceștia și-au turnat la Securitate prieteni sau cunoștiințe pe motiv că vor să plece din străinătate.

Un document oficial asumat de Băsescu în 2006 – Raportul Comisiei Prezidențiale pentru Analiza Dictaturii Comuniste – a constatat că Direcția a IV-a (Contrainformații Militare) a fost o direcție a Securității. Traian Băsescu știa că își turnase colegii la Direcția a IV-a. Cu toate acestea, a continuat să semneze declarații pe proprie răspundere în care spunea că nu a colaborat cu Securitatea.

În 2009 (când a candidat pentru a doua oară la Președinție), în 2016 (când a candidat la Parlamentul României) și în 2019 (când a candidat la Parlamentul European), Băsescu a declarat, pe proprie răspundere și „cunoscând prevederile Codului penal cu privire la falsul în declarații”, că nu a colaborat cu Securitatea.

Aceasta deși, în 2006, Băsescu (care recunoaște acum că notele în care își turna colegii de la Institutul de Marină îi aparțin) își asumase și prezentase în Parlament Raportul Comisiei Prezidențiale pentru Analiza Dictaturii Comuniste din România. Potrivit Raportului „recrutarea informatorilor Securității se făcea în biroul ofițerului de contrainformații în cazul militarilor” (pag. 388) și Direcția a IV-a Contrainformații militare era „una dintre principalele direcții ale Securității” (pag.385).

De-a lungul timpului, eu personal și Asociația Grupul de Investigații Politice, pe care o reprezint, am publicat mai multe documente referitoare la colaborarea lui Traian Băsescu cu Securitatea. Aceste documente sunt:

1. Registrul cu persoanele din rîndul membrilor PCR Constanța pentru care s-a dat aprobarea să sprijine munca de Securitate

Pentru membrii PCR care erau racolați de Securitate era obligatorie aprobarea din partea primului secretar PCR Constanța. Această procedură se datora poziției privilegiate pe care membrii de partid o aveau față de Securitate. Calitatea de membru de partid îți dădea posibilitatea de a refuza să devii turnător. Nu este cazul lui Traian Băsescu, care, deși avea posibilitatea să refuze, a intrat de bună voie în slujba Securității. În Registrul cu membrii PCR Constanța pentru care s-a dat aprobarea să sprijine munca de Securitate figurează, la poziția 19 de la litera B, Băsescu Traian, născut la 4.11.1951, în comuna Basarabi, județul Constanța, care lucra ca ofițer II la întreprinderea de Exploatare a Flotei Maritime (IEFM) Constanța. Celelalte rubrici ale tabelului ne arată în ce calitate era folosit Traian Băsescu de Securitate, cînd a fost trecut în Registru (probabil data la care a devenit membru de partid) și cine era securistul căruia îi raporta. Traian Băsescu a fost trecut în Registrul cu membrii PCR Constanța pentru care s-a dat aprobarea să sprijine munca de Securitate în data de 9.09.1978, și era folosit ca sursă în Portul Constanța de către locotenentului major de Securitate Mihai Avramidis (Avramides).

2. Registrul Jurnal pentru evidența rețelei informative din Județul Constanța
În 1972, general-maior Pavel Constandache, șeful Centrului de Informatică și Documentare al Securității, a trimis către fiecare dintre inspectoratele județene de Securitate un ordin prin care cerea ca toți informatorii Securității din județul respectiv să fie trecuți într-un „Registru Jurnal” pentru evidența rețelei informative. Registrul Jurnal pentru evidența rețelei informative este practic lista tuturor informatorilor din fiecare județ.

În Registrul Jurnal pentru evidența rețelei informative din județul Constanța, figurează cu numărul de înregistrare 17592 din data de 25.02.1977, Bănescu Traian, născut la 4 noiembrie 1951. Documentul arată că Traian Bănescu era colaborator al Securității și, în această calitate, avea dosarul personal numărul 3990. Documentul mai arată că, la data de 03.08.1978, dosarul personal de colaborator al lui Traian Bănescu a fost primit la arhiva Securității cu adresa de însoțire numărul 0043467. Dosarul personal numărul 3990 al lui Traian Bănescu figurează ca distrus pe baza procesului verbal cu numărul 58212 din 15.08.1979.

3. Documente ale MAPN referitoare la colaborarea lui Traian Bănescu cu Securitatea – Adresa nr. DGZ- S/92 din 28 iulie 2004, trimisă de generalul locotenent Gheorghe Rotaru, șeful Direcției Generale de Informații a Apărării (DGIA), generalului de brigadă dr. Gheorghe Nicolaescu, șeful Direcției Siguranță Militară. Prin această adresă se solicită identificarea în arhiva MAPN a documentelor care privesc colaborarea lui Traian Bănescu cu Securitatea.

– Raportul olograf al șefului Departamentului Arhivă din cadrul Direcției Siguranță Militară, Marin Deaconu, cu privire la identificarea documentelor referitoare la colaborarea lui Traian Bănescu cu Securitatea.

– Adresa nr. 0860 din 16 august 2004, trimisă de generalul de brigadă dr. Gheorghe Nicolaescu, șeful Direcției Siguranță Militară, generalului locotenent Gheorghe Rotaru, șeful DGIA. Adresa confirmă colaborarea lui Traian Bănescu cu Direcția a IV a Securității (Contrainformațiile Militare).

Din aceste documente reies următoarele:

1. Traian Bănescu a fost recrutat în 1973, în perioada în care era student la Institutul de Marină, cu dosarul de colaborator nr. 3990/09.11.1973. Traian Bănescu a fost colaborator al Direcției a IV a Securității (Contrainformațiile Militare).

2. În arhiva Direcției Siguranță Militară de la Pitești, exista “Registrul-jurnalul pentru evidența rețelei informative a Comandamentului Marinei Militare Constanța”, din care reiese că Traian Bănescu a fost colaborator al Direcției a IV a Securității.

3. În arhiva Direcției Siguranță Militară de la Pitești, exista adresa nr. 00151392 din 29.09.1976 prin care dosarul personal de colaborator al Securității nr. 3990/09.11.1973 al lui Traian Bănescu a fost transferat la Inspectoratul județean Constanța al Ministerului de Interne (Securitatea Constanța).

4. Decizia CNSAS referitoare la colaborarea lui Traian Bănescu cu Securitatea În septembrie 2006, CNSAS a primit de la SRI și de la Direcția Siguranță Militară din

Ministerul Apărării Naționale documentele care dovedesc că Traian Băsescu a fost colaborator al Securității. Aceste documente sunt:

- Registrul inventar – arhivă al fondului rețea Constanța, în care se regăesc toți colaboratorii Securității din județul Constanța
- Registrul Jurnal pentru rețea informativă al U.M. 02150 Mangalia, în care se regăesc toți colaboratorii Securității de la Institutul de Marină.
- Procesul verbal de distrugere al dosarului nr. 3990/1973, dosarul de colaborator al Securității al lui Traian Băsescu.

Pe baza acestor documente, CNSAS a emis Decizia nr. 310/26.09.2006. Pentru că nu a primit nici o notă informativă semnată de Traian Băsescu, CNSAS a decis că acesta „nu a colaborat cu Securitatea ca poliție politică”.

La punctul 23 al acestei Decizii se arată că CNSAS a primit “*adresa de răspuns a SRI nr. S/113959/19.09.2006, prin care s-au transmis către CNSAS în conformitate cu decizia Comisiei Mixte din data de 18.09.2006, următoarele documente:*

- *Registrul inventar – arhivă al fondului rețea păstrat la Constanța, volumul 5, coperta și fila 118 (copie autentificată de SRI), în care apare menționat la poziția 17592 numele domnului Traian BĂSESCU, cu datele de identificare, cu numărul de înregistrare a dosarului personal nr. 3990 cu următoarea mențiune: «Dosar personal distrus cu procesul-verbal nr. 58212/15.08.1979»,*
- *Procesul-verbal de distrugere nr. 0058212/15.08.1979 (copie autentificată de SRI), încheiat în data de 15 august 1979 de I. J. Constanța”.*

La punctul 26 al Deciziei se spune că CNSAS a primit “*Adresa de răspuns a MAPN – Direcția Siguranță Militară nr. I 872/25.09.2006, prin care s-a transmis, la solicitarea CNSAS, o copie xerox a filelor 64 verso și 65, declassificate, din «Registrul Jurnal pentru rețea informativă, al U.M. 02150 Mangalia», în care figurează domnul Traian BĂSESCU în calitate de colaborator, fără nume conspirativ, cu dosarul nr. 3990/1973, ce a fost transferat la Inspectoratul Județean Constanța al M.I cu nr. 00151392/29.09.1976”.*

Documentele citate în Decizia nr. 310/26.09.2006 a Colegiului CNSAS demonstrează că:

- Traian Băsescu a fost colaborator al Securității.
- Traian Băsescu a avut dosarul personal nr. 3990/1973.

- Traian Băsescu a fost racolat de Direcția a IV-a a Securității în 1973, pe vremea când era student la Institutul de Marină.
- Numele lui Traian Băsescu se regăsește în Registrul Jurnal pentru rețea informativă al U.M. 02150 Mangalia, registru care cuprindea toți colaboratorii Securității de la Institutul de Marină.
- După ce Traian Băsescu și-a terminat studiile, dosarul său de rețea cu nr. 3990 a fost transferat la Securitatea Constanța, în 1976, cu adresa nr. 00151392/29.09.1976.
- Numele lui Traian Băsescu se regăsește în Registrul inventar – arhivă al fondului rețea Constanța, registru care cuprindea toți informatorii Securității din județ.
- Dosarul de colaborator nr. 3990/1973 al lui Traian Băsescu a fost distrus în 1979 cu Procesul-verbal de distrugere nr. 0058212/15.08.1979.

În fața Curții de Apel București, numitul Traian Băsescu a declarat că a aflat „*abia după Revoluție*” că cel la care își turna colegii era securist. În 2004 (deci la 14 ani de la Revoluție), Băsescu susținea, tot în instanță, că n-a întâlnit un securist în viața lui. „*Nu am avut legături cu persoane ce făceau parte din Securitate. (...) De altfel, niciodată nu am fost contactat de un astfel de reprezentant*”. Această declarație a fost făcută de Traian Băsescu în instanță, 14 martie 2004, în procesul pe care l-a intentat în urma apariției mai multor documente care demonstau că a colaborat cu Securitatea. (anexat - Declarația lui Traian Băsescu dată în fața instanței în 17 martie 2004)

În 5 aprilie 2019, în procesul pe care i l-a intentat CNSAS după descoperirea Notelor pe care le-a dat la Securitate în calitate de informator, cu numele conspirativ Petrov, Băsescu a susținut că a aflat „*abia după Revoluție*” că Direcția a IV-a a Securității (Contrainformațiile Militare) ținea de Securitate.

Față de toate aceste considerente, vă solicităm să admiteți cererea de intervenție astfel cum a fost formulată și să respingeți recursul formulat de recurentul Traian Băsescu, ca nefondat.

În drept, ne întemeiem prezenta cerere pe disp. Art. 61 alin. (1) și (3) și 63 C.pr.civ.

În dovedirea cererii anexăm o serie de înscrisuri ce susțin poziția procesuală a intimatului CNSAS și solicităm încuviințarea probei cu orice alte înscrisuri vor reieși a fi necesare din dezbateră cauzei.

DATA

MUGUR – CRISTIAN CIUVICĂ

15.10.2020

WWW.LUMEAJUSTITIEI.RO